

V é g z e t j e l 12. f e j e z e t

Ariana, szerda 24 febru ár 2021 - 19:06:30

12.

Majd vigy ázz, mit mondasz neki figyelmeztet Rhys nagyon komoly hangon. Sosem tudhatod, hogyan reag ál. Mi óta ismerem, kiss é zakkant.

Eg ész úton k éretlen tan ácsokkal bomb áz, k özel vagyok hozz á, hogy elvesz ítsem a t ürelmem. Erre is csak Rhys k épés, apr ós ágokkal kihozni a sodromb ól. Az is csod ával hat áros, hogy r á tudtam venni, ne egyed ül j öjj ön.

K épés vagyok vigy ázni magamra.

Igaz án? Ha harcra ker ül a sor? Mennyire vagy k épzett? k érdezi, és van valami a hangs úly ában, ami nagyon nem tetszik. Megtorpanok. Rhys nem észleli azonnal, p ár l ép ést megtesz, mire visszafordul.

L átt ál m ár harcolni eml ékeztetem kim érten, de ez persze nem elegend Q neki.

Ez az összes harci tapasztalod?

J ó tan áraim voltak morgom, és tov ábbindulok, ez úttal Q az, akinek sietnie kell, hogy utol érjen. Nem értem, mi ért tart ennyire haszontalannak. Rendben, a legut óbb nem hoztam a legjobb form ám, de valahol err Ql is Q tehet, addig j átszott az önuralmammal, m íg teljesen eszemet vesztettem a v ágyt ól. J ó, ezt tal án nem foghatom r á. K ül önben is, mit kezdenél földm ágia ellen t qzzel? Hm?

Kidum ál n ám magam.

Persze jegyzem meg, és felnevetek az arckifejez és ét l átva. J ó, megnyer Q tud lenni, nem mondom, hogy nem, de a b ája az ért csak nem hat mindenkire.

Rem élj ük, nem ker ül sor &

Elhallgat. Nem eg észen értem, mi ért, azt án majdnem hasra v ág ódom, és r áj öv ök, mit Ql z ökkent ki. Mozd ítan ám a l ábam, de nem megy, mintha mocs árba s üppedtem volna, de ezt a gyan út r ögt ön elvetem. Teljesen szil árd, feket és f öld bor ílja a l ábam, mintha évek óta gy ökeret eresztettem volna itt. Ez az ért el ég aggaszt ó var ázslat kezd ésnék.

Na? sz ólok oda Rhysnek, aki sikertelen ül pr ób ál k özben szabadulni. Sz óval hogy is volt?

Mogorva pillant ást k üld fel ém.

B ékével j öttünk! ki áltja, de senki sem felel, legal ábbis els Qre így gondolom, azt án megl átom Rhys el Qtt a porban form ál ód ó bet qket.

Akkor b ék én hagyhattok.

Akaratlanul felkuncogok. Rhys meg ütk özve fordul fel ém, szerintem megleptem a reakci óval.

Ez nem vicces! rivall r ám, mire a bet qk megv áltoznak.

Dehogynem.

Most m ár leplezetlen ül nevetek. Rhys d üh ödten igyekszik kir áncig álni mag át a f öldb Ql, de csup án annyit ér el vele, hogy m ég m élyebbre szippantja, most m ár a t érd éig be van temetve. M ég sosem l áttam ennyire m érgesnek.

Ne sz órakozz, engedj el!

M ég csak v álasz sem érkezik. Rhys a t ávölt k émléli, a hegyeket lesi a t ámad ó ut ána kutatva. Nekem nagyon tetszik a t áj, a hatalmas hegyek éles kontrasztot alkotnak a m ög öttünk elter ül Q v árossal. Annak is megvolt a maga var ázsa, de én ehhez vagyok szokva. Hamar észreveszem az el Qttünk l év Q barlang sz él én a term észetellenesen s q r q n öv ényzetet, de úgy t qnik, Rhys is kisz úrja.

Voln ál sz íves elengedni? c ímzi valakinek, akit nem l átunk. Mecnar!

A porban újabb szavak jelennek meg.

Aki kiszabadul, megk üzdhet velem. Ha nyer, akkor j öhet a b ék étek.

Val óban saj átos a humora mondom Rhysnek. Na? s ürgetem, de a l ábait m ár r övid ind ák bor ítj ák. Nagyon val ósz ín q, hogy nem Q lesz, aki ki áll ért ünk. Mondan ám, hogy önk ént v állaltam a nemes feladatot, de t úlozn ék. Megkeresem a talajban a vizet, és magamhoz h ívom. A b ékly óm s ártengerr é v áltozik, majd lassan t ócs áv á, k önnyed én l épek ki bel Qle. Rhys az égne k emeli a tekintet ét, az állkapcsa megfesz ül. Dacosan ford ítja el a tekintet ét, pedig semmiben sem akartam lek ör özni.

A f öld ut ánam kap, de meg érzem, elsz ök öm el Qle. F élt érdre v ág ódom, megfagyasztom magam k ör ül a talajt, a j ég rohan el Qre, egyenesen arra, amerre a f öldm águst sejtem. Kit ér el Qlem, de legal ább el Qb újik a rejtek éb Ql. Der qs arccal m éreget, mik özben ind ákat h ív seg íts ég ül, hogy el érjen. Újra a j éghez fordulok, ezzel elvagyunk egy darabig, k ör ül ött ünk k ész csatat ér minden, magam is meglep Qd öm rajta, milyen sok áig kitarok.

V ég ül Rhys hangja tereli el a figyelmem. Hatalmas adag f öld k ész ül betemetni, automatikusan mozdulok fel é, j égp ánc állal vonom k örbe. Ezalatt az ind ák el érnek, ler ántanak, a karomra tekerednek. F áradtan, lihegve rogyok t érdre. Mecnar fel ém s ét ál, h ümm ögve b ólogat, hossz ú, s áros k öpenye az arcomnak üt k özik.

És most? k érdezem elveszetten, mert fogalmam sincs, mire sz ám íthatok t Qle.

Most azon gondolkodom, mikor j össz r á, hogy a t qzm águsok nem szeretik a hideget.

Riadtan kapom a fejem Rhys fel é. A j égp ánc élom k özep én álldog ál, a karj át maga k ör é fonva, és tudom, hogy didereg. Visszah ívom a jeget, kock áztatva egy újabb, meglepet ésszer q t ámad ást. Ha hal álra fagyasztom, azzal sem lesz el Qr ébb.

Kisz órakoztad magad?

Ide hallom, hogy Rhys fogai összekoccannak. Ha ilyen állapotba ker ült, val ósz ín qleg a t üzet sem tudn á haszn álni. Nem voltam t ül praktikus, be kell ismernem.

Na j ó, de csak mert úgyis unatkoztam.

Kiszabadulok. Mecnar a karj át ny útja fel ém, és n émi gyanakod ás ut án belekapaszkodok, engedem, hogy talpra r ántsón. Igaza van Rhysnek, nem vagyok t ül j ó harcos. Ért ékelem, hogy m ég nem d örg ölte az orrom al á.

Kitart ó vagy.

V áratlanul ér a dics éret. Mecnar azonban nem v ár a v álaszomra, hanem h átat ford ít, és beme gy a barlangba. Rhys vacogva k öveti, hozz ám sem sz ól, nem tudom mire v élni a haragj át.

Odabent sokkal t öbb fogad, mint egy kies barlang. Eszembe nem jutott volna, hogy palot ákra jellemz Qen a f ény qz Q berendez és. M íg én a d öbbenetemmel t ör Qd öm, Mecnar a kandall óhoz megy, és felmorran.

Kialudt a t qz, m íg veletek hadakoztam. Akkor b ékeaj ánd ékk ént gy újtsd be!

Odasand ítok. Teljesen nyilvánval ó, hogy nem égett a t qz, csak Rhyst bosszantja, vagy esetleg teszteli.

Te is tudod, hogy t úls ágosan leh qltem.

Pedig b ármi ért is j ött él, t qz az ára.

Rhys felmorran, de elkapom a karj át, miel Qtt valami Qr ült s éget k övetne el. Engedi, hogy megcs ókoljam, b ár tal án m ég sosem volt ennyire tart ózkod ó. Igaz, m ég sosem csin áltunk illet m áсок el Qtt, az anyj át kiv éve, de az nem volt sz ánd ékos. A kandall óhoz l épek, m ár rutinosan gy újtok szikr ákat az ujjaim k öz ött. A fa vid ám pattog ással kezd égni.

Na, ez nem mindennapi. Mecnar elismer Qen b ólogat, majd r ólam Rhysre siklik a pillant ása. Egy a v égzetjeledek? Ilyenr Ql is r égen hallottam.

Sz öget üt a fejembe, amit mondott. L átom Rhys arc án a v áltoz ást, val ósz ín qleg neki is ugyanaz jutott esz ébe, mint nekem.

El Qfordult m ár?

Mif éle k érd és ez? Persze, hogy el Qfordult. Sosem sz ép t ört énet.

Elakad a l élegzetem. Rhys fels óhajt, de megenyh ül, óvatosan v égigsim ít a karomon, nem j öv ök r á r ögt ön, hogy a sebet cir ógatja, amit okozott. Mecnar észreveszi, de nem tesz r á megjegyz ést.

Teh át, miben seg íthetek? Ez úttal mit akar a k ótyagos v énember?

Rhys hatalmasat szusszan, enyhe s ért Qd öts éget fedezek fel az arc án, amit el Qsz ör nem értek, de amikor v álaszol, azonnal vil ágoss á v álik.

A k ótyagos nagyap ám üdv özlet ét k üldi.

Ez ért zavart id áig?

Rhys r ám pillant, mintha fesz élyezn ém, a gondolatlól megszádl ül ök. El Qsz ör jut eszembe, hogy a titok, amit Qrizni pr ób ál, esetleg nem az öv é. Ett Ql zavarba j öv ök, de mire felaj ánlhatn ám, hogy kimegyek, ismét megszádlalt.

Tal ált k ét sebes ült ez üsts ár k ányt.

Mecnar kih úzza magát. Ami óta tal álkoztunk, el Qsz ör l átok rajta val ódi komolys ágot, ett Ql r ögt ön gyanakv óv á v álok.

Rhys szavai nekem nem mondanak semmit, rajta viszont aggodalmat fedezek fel.

Hogy mondtad?

Meg is s üket ült él az évek sor án? Tal ált k ét ez üsts ár k ányt. Mindkett Q megsebes ült.

Megsebes ült ismétli Mecnar d öbbenten. Ahhoz képest, hogy három évszázada kihaltak tarj ák Qket, a sebes ült nem rossz állapot motyogja maga elé, félig burkol ózva még a vicces hangulatba, de már érezhet Q neh ézkess éggel. A nagyap ádt éved.

Sejtette, hogy ezt fogod mondani.

Rhys az ersz ény ébe ny ül, Mecnarhoz s ét ál, a kiny újtott tenyer én valami furcs án csillog ó dolog pihen. Akaratlanul l épek közelebb, hogy én is l áthassam.

Ez &

Egy pikkely, igen. És gondolom, tudod, hogy a nagyapa nem tudna megfizetni ilyesmit. Lopni pedig nem szokott.

Te viszont igen.

Rhys elh úzza a sz áj át, de nem vitatkozik. Mecnar lassan elveszi a pikkelyt, szak ért Q m ódon szemléli, majd megcs óv álja a fej ét.

Tegy ük fel, hogy igaz, és még l étezik p ár p éld ány. Ki és mi ért akarn á & Mecnar elakad, élesen sz ívja be a leveg Qt. Más sebes ült s ár k ányok?

Rhys elmosolyodik. Nem vid áman, ez szomor ú és mindentud ó, szinte sejtem bel Qle, mit fogok hallani.

T öbb is.

Milyenek?

Mecnar szinte követeli a folytat ást, Rhys pedig nagy d öbbenetemre nem h úzza az id Qt.

Egy fekete és egy zöld, amir Ql tudunk.

Arany?

Az összes p éld ányt Qrzik siet a megnyugtatós ára Rhys. Össze kellene hívni a Tan ácsot.

Mecnar felnevet, és úgy néz Rhysre, mintha megbolondult volna.

És mire fel? Sebes ült, kihaltak hitt s ár k ányok mes éjével? Pr ültnek nézni ének!

Van még bárki, aki normálisnak tart?

Mecnar nem ütközik meg ezen, hanem fel-al á kezd jár kálni, egyre nagyobb sebességgel, magában motyogva, a szavai viszont kivehetetlenek. Összeakad a pillantásom Rhysszel, Q azonban csak v állat von.

Most menjetek! Ha újabb &

Akkor jelentkeztem szak íjta f élbe Rhys t ürelmetlen ül. Mecnar b ólint, azt án utunkra enged. Nagyon keveset értettem az eg ész besz élget ésb Ql, emiatt neheztelek Rhysre.

Lefel é m ár k önnyebb az út, szinte szaladunk a lejt Qn, úgy kell visszafogni a l épteinket, hogy ne vigyen t úls ágosan a lend ület. Rhys mag ába m élyed, nekem viszont milli ónyi k érd ésem van. A legk ézenfekv Qbbel kezdem.

Mi ért nem avatt ál be?

Mert err Ql senki sem tudhat. Nekem sem szabadna feleli annyira term észetesen, hogy elfut a m éreg.

Értem.

Ebbe az egy sz óba s qr ítek mindent. Rhys t ürelmetlen ül felszusszan, és a karomba kapaszkodva meg áll ít.

Ha kider ül, kit örhet a p ánik.

De mi ért?

Rhysnek az arc ára van írva, hogy semmi kedve ehhez a besz élget éshez, és igaz án ért ékelhetn ém, hogy pazarolja r ám az idej ét. Persze lehet, hogy csak én l átom bele mindezt, mert mire átfut az agyamon, m ár v álaszol is.

Mondtad, hogy tanult ál a s ár k ányokról, de csak nemr ég l átt ál egyet k özelr Ql.

Nem igaz án volt alkalmam t úlzottan megfigyelni.

Kuncog, a tenyer ét az arcomra sim íjta.

Pedig neki k ösz önhetjük, hogy ennyire k özel ker ültünk. Megcs ókol. El Qsz ör azt hiszem, csak terel és, de amint elh úz ódik, folytatja a mes él ést, én pedig iszom minden szav át. A s ár k ányokban ott lakozik az elemek összes tud ása.

Ha valaki minden s ár k ány tud ás át birtokolja &

Nem fejezi be, de így is érteni v élem. Valaki nagyobb hatalomra t ör, mint eddig b árki.

Ilyesmire nem sz ám ítottam. Naiv m ódon azt hittem, az én probl ém ám a legnagyobb a vil ágon. El Qsz ör, hogy a f érfiak fel é h úzok, azt án a v égzetjelem Rhysszel, a sz ök ésem & Hirtelen zuhan r ám, mennyire kicsi is vagyok a vil ágban. Valaki úgy hathat ki a sorsunkra, hogy nekem m ég csak fel sem t qnne, miel Qtt t önkretesz mindent k ör ül öttem. Nevets égesen önz Qnek tal álom magam.

Én k ét elem kevered ésével sem boldogulok sz óllok meg v ég ül, miut án kicsit lecsitult bennem a harc. Rhys elmosolyodik.

Erre nem is lehet felk ész ülni nyugtat meg. De ha valaki s ár k ányok sz ív ét t épi ki, m íg az dobog, azt hiszem, legal ább fel ületesen tudja, mit v állal.

Felh örd ül ök. M ár elk épzelni is f ájdalmas, hogy b árki illet tesz egy érz Q l énnnyel, és Rhys arc án is ott az egy ütt érz és. Igaz, Q s ár k ányok mellett n Qtt fel, a legt öbb a t qzm águsok k özel ében él, vagy ink ább ford ítva, ez ör ök rejt ély marad. Neki ez megterhel Qbb lehet.

Megr ázom magam, igyekszem a t ényekre koncentrálni. M ég maradtak k érd éseim.

Van & Sejtitek, ki lehetett? Rhys a fej ét ingatja. Így m ár értem a titkol óz ást és a Mecnar hangj ában rejl Q p ánikot.

A nagyap ád valami fontos ember?

A Tan ács egyik tagja volt egykor.

Egykor?

Pr ób álom feleleven íteni az ismereteimet, és b ár mindig figyeltem a tan ít őim szav ára, most m égis hom ályos kuszas ágk ént emlékszem erre.

P ár éve m ár nem h ívt ák össze Qket. B éke honolt.

És el Qtte?

Rhys sz étt árja a karj át.

Akadtak probl ém ák, de elsim ított ák, és csak pletyk ák maradtak. A Tan ács nagyon hat ékonyan tussolja el az ügyeket. S Qt, a saj át kil ét üket is.

Ezzel nem vagyok el Qr ébb. Rendezgetem a fejemben az inform áci ókat: s ár k ányok, sebes ült s ár k ányok, elemi tud ás, titkos tan ács. T ényleg úgy érzem, hogy tudatlanul éltem eddig az életem.

Rhys mellettem szint én n ém án bandukol, a gondolataiba m élyedve. Sz ívesen belel átn ék most a fej ébe, b ár ez által ában is így van. Kisz ám íthatatlan sz ámomra, ak ár a t qz. Megtorpanok, ahogy ez átsuhan az agyamon.

Az elemek be ép íthet Qek a szem élyis ég ünkbe?

H ümm ög. Megvonja a v áll át, bizonytalannak l átszik.

Tal án. Mi ért?

Higgadtabb vagy, mint amikor tal álkoztunk. Tal án & nem csak a s ár k ány sz ívvel lehet magunkba illeszteni az elemeket.

Úgy mered r ám, mintha hirtelen n Qtt volna m ég egy fejem. Sok ára sz ólal csak meg ism ét.

Úgy érted, ami kett Qnk k öz ött van &

Nem tudom, hogy értem vallom be k ínosan. Rhys b ólint, újra megindul az úton.

M ár k özel a v áros, hamarosan megint k örbevesz minket a zaj, a forgatag. Megszapor ázom a l épteim, elkapom Rhys karj át.

Amikor fel ém fordul, r ögt ön az ajk ára tapadok, a kezdeti meglepetts ég ut án hamar viszonozza. Led önt a f qbe, szinte elvesz ünk benne, annyira magas, de nem érdekel most semmilyen kellemetlens ég. B ármennyire is k ényelmes és intim volt a fogad ó biztons ág ában szeretkezni, nagyon vissza kellett fogni magunkat, hogy ne csin áljunk semmi galib át.

Enyh én eltolom magamt ól Rhyst, a tekintet ében értetlens ég csillan.

B ármis t őrt énik, pr ób áljuk meg ir ány ítani.

Meg érti. Azt hiszem, a hangulata sokat zuhant n éh ány m ásodperc alatt, de amikor újra megcs ókol, érzem, ahogy v égig ömlik rajtam az energi ája. Fuldoklom t Qle, a k örmeim a tark ój ába v ájom, felny ög. Pr ób álkozzom, nagyon pr ób álkozzom én is az ir ány ít ással, de Rhys k özels ége t úl sok, elveszi az eszem, a k özel ében mindig legy qr a szenved ély. Nevetve h úz ódik el t Qlem.

Nem b írsz magaddal jelenti ki sug ár z ó mosollyal. Nem tiltakozom, a nyak ához rejtem az arcom, és fels óhajtok. A b Qr ét érintem, az ujjaim becs úsznak a h át án a ruha al á. Koncentr álok, és amikor újra a sz áj át érintem, v égigk üld öm rajta az er Qm. Felny ösz ör ög, de hamar felel, és b ár így sokkal m ásabb, az eg ész szeretkez és alatt ügyel ünk r á, hogy ne csak fizikailag éj ünk össze. Az élm ény v ég ül annyira intenz ív, hogy elvesz ítem a kapcsolatot a val ós ággal. Hossz ú id Qbe telik, mire újra visszatal álok a testembe.

Te érzel b ármis k ül ön öset?

El égedetts éget.

Rhys vigyorog, én pedig nem b írom visszatartani a kit ör Q nevet ést. Az ég fel é fordulok, hunyorogva kapom magam el é a kezem. Az el Qbb m ég nem vak ított ennyire, kifejezetten zavar, f áj t Qle a szemem.

V ég ül Rhys v áll ához hajtom az arcom, hogy elb újjak el Qle.

Ki égeti a l át ásomat a nap motyogom. Rhys ez úttal nem nevet, komoly a hangja, amikor megsz ólal.

Megint áttetsz Q volt a szemed. Mintha elt qnt volna bel Qle minden sz ín, feh érr é v ált. Ijeszt Q ilyenkor.

Bocs ánat.

Nem merem bevallani neki, hogy ilyenkor val óban nem l átok semmit. Olyan, mintha megvakuln ék, ugyanakkor minden sokkal élesebb. Jobb, ha nem agg ódik a kellet én él jobban.

J ól vagy? Te érzel valamit? érdekl Qdik, ez úttal viszont nekem t ámad kedvem viccel Qdni.

El égedetts éget ism étlem meg a szavait. Nevetve h úz k özelebb mag ához. A ruh ánk valahol szanasz ét dob álva, tal án ideje lenne fel ölt özni, de j ó itt Rhys karj ában. Rem élhet Qleg nem j ár erre senki, ha meg m égis, kit érdekel? K ör ülvesz minket a b éke. A madarak kellemesen dalolnak, bogarak z úgnak, a szell Q l ágyan borzongatja k ör ül ött ünk a f üvet. T ényleg nincs kedvem mozdulni, de a gondolataim ezerfel é szaladnak, s ár k ányok és elemi m ágia k öt ések j árnak a fejemben. Sosem hittem volna, hogy egyszer ilyesmibe keveredem.

Hogyan tovább? Kérdezem Rhyst. Felsőhajt mellettem, leveszi rólam a karját, kinyújtózik, miközben felel.

Vissza kell mennem nagyapámhoz. Gondolom, te nem akarsz hazamenni, úgyhogy velem járhatsz, ha van kedved.

Persze.

Miért is tehetnék? Tényleg nincs hová mennem, és szeretnék a közelében maradni. A hideg király a gondolatától, hogy elvájunk valahol, és egyedül bókli ásszak ismeretlen vidéken. Rhys a kalandor, nem én.

Akkor induljunk.

Kelletlenül öltözöm fel. Hiányzik, hogy összeérjen a bókriünk, valami megfoghatatlan nyugalom lesz úrrá rajtam, ahányszor megérintenek, és rögtön rossz érzés kerül hatalmába, amikor elszakadunk. Rhysnek nem köztöm az orrára, mert még ki találna nevetni.

Közel járunk a városhoz, amikor feltűnik a csoportosulás, ami felénk tart. Megtorpanok, Rhys ugyan így tesz. Veszélyt érzek, olyan érzelmező árguldár rajtam, hogy legszívesebben hátat fordítanék, és elrohannék. A veszélynek hátat fordítani azonban felérhet egy öngyilkossággal, főleg ekkora túlerővel szemben. Aztán rájövök, mi okozza ezt az érzést, és tényleg legszívesebben a futást választanám.

Hát megvagy.

A nagybátyám olyan elégedettnek tűnik, mintha kincsre lett volna, de nagyon jól tudom, hogy inkább az dobja fel, hogy ezek után megbüntetnek. Rhysre pillantok, sugallom neki, hogy menekülünk kényszerűen, de úgy tűnik, ezzel a Q is tisztában van.

Csak épp nincs hova, egy hatalmas mező közepén még menedékre sem találhatunk.

Szépen hazajössz.

Nem.

A hangom határozottan, nyugodtan cseng, szöges ellentétét annak, amit belül érzek. A félelem felúszik a torkomon, keserűtől a szám. Nem választhatnak el Rhystől, talán sosem láthatom többé, ha most elvesz ítem.

Ezt nem te döntöd el, feleli a nagybátyám most már dühösen, és hátrafordul. Hozzátko ide! A másikkal azt csináltok, amit akartok, de többet a közelünkbe se akarjon jönni.

Ha eddig nem félttem volna, most rettegnek. Emberek indulnak felénk, mire hátat fordítok.

Van terved? Kérdezi Rhys. Érzem, hogy a Q sincs épp bátor formájában, de hogy melyikünket félti, nem tudom.

Ekkora túlerővel szemben a Q sem a harcot választaná, ha nem muszáj, ezt biztosra veszem.

Futás?

Semmi értelme.

Túl közel vannak. Rhys feladja, a kezében tűz lobban, és ismerem annyira, hogy még kilátástalan helyzetben sem fogja könnyen megadni magát. Még el sem tudja dobni a tűzgyömböt, már is többet árnak rá, megfagy az ereimben a vér a látványtól. Pár méter választ csak el minket, kinyújtom a kezem, jégánc élt akarok vonni felénk. Nem egészen úgy sikerül, ahogy tervezem.

Tűzfal?

Rhys értetlenül fordul felém. Nem látom a másik oldalt, de meglepődök, ha az első közelben utána nem támadnának dupla erővel. Nagyon gyorsan el kell tűnnünk innen. Felfelé fordítom a tenyerem, körülottem tombolnak a hőpályák, most szándékosan nyúlok az egyetlen megoldás felé.

Ezúttal tud is, hová megyünk! Hallom meg Rhys kiáltását. Jégpince csapódik mellénk, Rhys kinyúl, megröpteti a kezét a falat. Szerencse, hogy ilyen jól tudjuk a pályát, egy más választást, még ha épp tudatában sem voltam, hogy ilyesmire vagyok képes. A baj csak az, hogy ezzel szerintem többet ártottam, mint használtam. Elárultam magunkat.

A tőhöz akarok menni. Minden gondolatomat köré fonom, és amint megnyílik a kapu, Rhys átránt.

Köszögek üldööm magam a felszínen. A tőd Qm telement vízzel, próbálok levegőt utána kapni, és amikor ez sikerül,

a szememet er Qltetem, hogy kipislogjam bel Qle a vizet. Rhys mellettem zih ál, érzem, ahogy a hidegben vacognak a fogai.

S öt ét van, meglep Qen s öt ét ahhoz k épest, hogy az el Qbb m ég vil ágos volt.

H át, egyik bajból a m ásikba jegyzi meg Rhys. Értetlen ül fel é fordulok.

A t óhoz akartam hozni magunkat. Sikerült.

Rhys hatalmas karcsap ással indul meg felém, a fejével oldalra b ök.

Ez nem az a t ó.

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)